

40
dagen
inspiratie

Twee handen

Een oude vrouw komt bij de dokter en zegt: 'Ik heb één hand vol klachten.

Zal ik ze eens opnoemen?'

'Laat maar eens horen', zei de dokter.

'De eerste vinger zijn mijn verloren ouders.

De tweede zijn mijn lichamelijke klachten.

De derde vinger, dat ik zo weinig meer kan doen.

De vierde, dat ik me soms zo eenzaam voel.

De vijfde vinger, dat er om me heen zoveel bekenden weggevallen zijn.'

'Dat is inderdaad een hele hand vol,'

zegt de dokter, 'maar die andere hand dan?'

'Dat zijn mijn zegeningen, wilt u die ook horen?' vraagt ze.

'Graag', zegt de arts.

De eerste vinger, dat ik elke dag voldoende te eten heb.

De tweede, dat mijn huisje in de winter lekker warm is.

De derde, dat er mensen om mij heen zijn die me helpen.

De vierde, dat ik de laatste tijd gespaard ben van nog meer ziekten en pijn.

De vijfde vinger, dat ik voldoende geld heb om mijn rekeningen te betalen.

De dokter kijkt naar beide handen. De vrouw kijkt hem aan en zegt:
'Hier zijn twee handen die verdriet hebben gedragen, tranen gedroogd en wel eens tot vuisten zijn gebald.

Ook twee handen die weten wat leven is.

En weet u dat ik nu zo mooi vindt, wat er gebeurt als ik mijn handen vouw tot een gebed?'

'Neen,' zegt de dokter.

'Als ik bid, gebeurt er iets met mijn handen.

Dan gaat mijn hand met de zegeningen naar mijn hand met het verdriet. Dan vouw ik de vingers in elkaar en dan komen de moeilijke dingen tussen de zegeningen in. En de zegeningen houden die narigheid in mijn leven tegen.

Biddend breng ik mijn verdriet bij God.

Daarna tel ik de zegeningen.

Weet je, ik ben dankbaar dat ik twee handen heb, ze houden elkaar in evenwicht. Ze houden mij in evenwicht en zo is mijn leven ook minder zwaar.'

De dokter knikt instemmend, vouwt de vingers van de ene hand tussen de vingers van zijn andere hand en blijft verzonken in zijn eigen gedachten zitten.

Dit stukje proza werd u aangeboden door Dick en Tineke Buurman

